

pusq̄ eas. Habes em̄ aliq̄s estus a qb̄ vis refrigerari: et dicis: remitte mihi. Quid remittet tibi: nisi forte illū scrupulū vbi dicis: et vnde dicis: Dimitte nobis debita nra. Dimitte mihi pusq̄ eam. Et ampli⁹ iam nō ero. Immunē me fac a pctis pusq̄ eā ne cū peccatū eā: Remitte mihi vt req̄scā in cōsciētia mea: vt exonerata sit estu sollicitudinis: qua sollicitudine curā gerā pro peccato meo. Remitte mihi vt refrigerer ante oīa pusq̄ eam: et ampli⁹ iam nō ero. Si em̄ mihi nō remiserit vt refrigerer: ibo et nō ero priusq̄ eā. Quia si iero: iam nō ero: remitte mihi vt refrigerer. Est q̄stio oborta quō nō iam erit. Ecce nō it ad requiē: qd̄ auertat de⁹ ab Idithū. Ibit em̄ plane Idithū: ad requiē ibit. S; fac aliquē iniquū s; Idithū: nō trāsiliēt: hic thesaurizantē: incubatorē: iniquū: supbū: iactantē: elatū: pauperis ante ianuā iacentis cōtempitorē: Nō ne et ipse erit. Quid ē q̄ nō ero? Si. n. diues ille nō erat: q̄s ē q̄ ardebat. Quis ē q̄ guttā aq̄ de digito Lazari stillari in linguā suā desiderabat. Quis est q̄ dicebat: P̄r Abraā mitte Lazari. Utiq̄ q̄ loq̄ret erat: et q̄ arderet erat: et q̄ r̄surgat i finē: et q̄ cū diabolo et no igne dānet. Quid ē q̄: nō ero: nisi respiciat iste Idithū. Quid est esse et nō esse. Uidebat em̄ illū finē quo corde poterat: qua mētis acie valebat: quē sibi oñdi desiderauerat dicēs: notū fac mihi dñe finē meum. Uidebat numerū dierū suoz q̄ est. Attendebat infra omnia que sunt: in comparōne illius esse nō esse: et se non esse dicebat. Illa enim permanent. ista mutabilia: mortalia fragilia: et dolor ipse eternus plenus corruptionis ad hoc non finit: vt sine fine finiat. Resperit q̄ beatā illā regionē: beatā patriā: beatā domū: vbi p̄ticipes sunt sancti vite sempiternē atq̄ incōmutabilis veritatis: et timuit extra ire vbi nō est esse: ibi desiderās esse: vbi ē summū esse. Propter hanc q̄ p̄tationē inter vtrūq̄ cōstitut⁹: ad huc timēs dic: Remitte mihi vt refrigerer pusq̄ eam: et ampli⁹ iam nō ero. Si em̄ mihi non remiseris peccata: ibo in eternū abs te. Et a quo ibo in eternū? Ab illo q̄ dixit: Ego sum qui sum. Ab illo qui dixit: Sic filijs israel q̄ ē misit me ad vos. Ab eo q̄ qui vere est: qui in cōtrariū pergit: ad non esse p̄git. Itaq̄ frēs mei et si oneros⁹ sui labori corporis vti: certi sit: qz et ego laboraui: et vere dico: qz istū laborē vos vobis faciat. Si em̄ sentire vos fastidire qd̄ dicit: cito ta-

cerem.

Explicit Tractatus de ps. XXXVII.

Incipit Tractat⁹ de ps. XXXIX.

Prefatio.

Omnia que p̄dixit dñs noster Jesus christus: parti facta cognoscimus: partim futura speram⁹: cuncta tñ p̄plebunt: qz veritas hec dicit: et q̄ fideliter dicit: tā fideles inq̄rit. Qui credit veniētib⁹ letabit: q̄ nō credit veniētib⁹ cōfundet. Veniēt tñ illa siue volētib⁹ hoib⁹: siue nolētib⁹: siue credētib⁹: siue nō credentib⁹: sicut ait ap̄tus: Si negauerim⁹: et ipse nos negabit: si nō credim⁹: ille fidelis p̄manet: negare seipm̄ non p̄t. Pre ceteris tñ fratres b̄ memētote breue: et hoc tenete qd̄ mō ex euāgelio oēs audiuim⁹. Qui p̄seuerauerit vsq̄ in finē hic salu⁹ erit. Jam p̄ies nostri traditi sunt in p̄cilia: dixerūt eas: apud inimicos q̄s diligebāt: p̄stiterūt eis: et quātā potuerūt correctionē: et quātā valuerūt dilectōnē: et sp̄sus ē sanguis iust⁹: et illo sanguine tanq̄ seminatōe p̄ totū mundū facta seges surrexit ecclie. Consequēs aut̄ t̄pus est scādaloꝝ et simulatiōis et temptationū p̄ eos q̄ dicūt: Ecce hic ē christ⁹: ecce illic. Hostis ille noster: tūc leo fuit cuz apte seuebat: mō draco est cū occulte insidiat. Ille autē cui dictum est: Cōculcabis leonē et draconē: qm̄ corp⁹ ei⁹ et mēbra ei⁹ sum⁹: sic cōculcauit leonē pedib⁹ patrū nostroz apte seuiētē: et ad passiōes martyres attrahētē: ita mō draconē cōculcabit: ne nobis insidiet. De quo dracone nos cautos faciēs ap̄tus ait: Aptauī vos vno viro virginē castā exhibere christo. Timeo aut̄ ne sicut serpens Euā seduxit astutia sua: sic et vestre mētes corrūpanē a castitate q̄ ē in christo Jesu. Serpens q̄ iste adulē antiqu⁹: virginitatē corrūpendā: nō carnis sed cordis inq̄rit. Sicut aut̄ adulter hō letat i neq̄cia sua cū carnē corrūpit: sic et diabol⁹ letat qm̄ mentē corrūpit. Sicut aut̄ patrib⁹ nostris aduersus leonē opus erat patiētia: sic nob̄ aduersus draconē vigilātia: Persecutio tñ siue a leone: siue a dracone nūq̄ cessat ecclie: et magis metuēd⁹ est cū fallit: q̄ cū seuit. Illo t̄pe cogebat christianos negare christū: isto aut̄ t̄pe docet christianos negare christū. Tūc cogebat: nunc docet. Tūc q̄ ingerebat violentias: nūc insidias. Uidebat tūc fremēs: lubric⁹: nē et oberrās difficile videt. Quō aut̄ tūc cogebat christianos negare christū: agtū est. Attrabe-

dñs noster fidelē se esse pmissorē: largū da-
 torē. Quid g̃ nūc fecit: Eduxit me de lacu
 miserie. Quid ē lac⁹ miserie: Profunditas
 iniquitatis: ex carnalib⁹ cōcupiscētis. Hoc
 ē em̃ ⁊ de luto limi: vnde te eduxit de pfun-
 do quodaz: Uñ in alio psalmo clamabas:
 Be pfundis clamaui ad te dñe. Et q̃ iā de
 pfundo clamāt: nō penit⁹ i pfundo sūt: cla-
 mor ipse iam leuat. Sūt ali⁹ pfundi⁹ i pfun-
 do: q̃ nec sentiūt se eē i pfundo. Tales sūt
 supbi p̃ceptores: nō p̃ij dēp̃catores: nō la-
 chrymofi clamatores: s̃ tales quales alio
 loco scriptura designat: Peccator cū vene-
 rit i pfundū maloz p̃tēnit. Et cui em̃ par-
 uū est esse peccatorē: nisi etiā non sit pctōz
 suoz cōfessor sed defensor: altior i pfundo
 est. Ille aut̃ q̃ de pfundo exclamauit: iam
 ab imo pfundi caput vt clamaret leuauit.
 Audit⁹ ē: educt⁹ ē de lacu miserie: ⁊ de luto
 limi. Jam habet fidē quā nō habebat. ha-
 bet sp̃e sine q̃ erat: in christo ambulat qui i
 diabolo errabat. Ideo em̃ posuit inqt̃ sup
 petrā pedes meos: ⁊ direxit gressus meos.
 Petra aut̃ erat christ⁹. Sim⁹ sup petrā: di-
 rigant gressus nr̃i: opus ē tñ adhuc vt am-
 bulem⁹: vt ad aliqd̃ pueniam⁹. Nā Paul⁹
 apl⁹: iaz sup petrā: iam directis pedibus
 suis qd̃ dicebat: Non qz iā acceperim: aut
 iam pfectus sim. Fr̃es: ego nō arbitror me
 ap̃hendisse. Quid g̃ tibi p̃stitū ē: si nō ap̃-
 p̃hendisti: Unde gr̃as agis cū dicis: Sed
 misericordiā p̃secut⁹ suz: Quia directi sūt
 pedes: qz iaz sup petrā ambulat. Quid. n.
 ait: Unū aut̃ q̃ retro oblit⁹. Que retro: La-
 cus miserie. Quid ē retro: Luti cōcu-
 piscētie carnales: tenebre iniquitātū: q̃ retro
 oblit⁹: in ea q̃ ante sunt extētus. Nō se dice-
 ret: ⁊ extētū: si iaz puenisset. Extendit em̃
 anim⁹ desiderio rei cōcupite: nō leticia cō-
 secute. In ea q̃ ante sunt inqt̃: extētus: se-
 quor ad palmā supne vocatiōis dei i chri-
 sto Jesu. Currebat: seq̃bat ad palmas: Et
 alio loco iam pxim⁹ palme: cursum inquit
 cōsummaui. Uñ g̃ dicebat: Sequor ad pal-
 mā supne vocatiōis: qz iaz pedes ei⁹ in pe-
 tra directi erāt: iā viā bonā ambulabat: ha-
 bebat vñ gr̃as ageret: habebat qd̃ peteret:
 gr̃as agens de acceptis: petens debita.
 Be quib⁹ acceptis: Be indulgētia pecca-
 torz: de illuminatiōe fidei: de robore spei: de
 flāma caritatis. Uñ aut̃ adhuc dñm debi-
 torē tenebat: Be cetero inqt̃ superst̃ mibi co-
 rona iusticie. Adhuc g̃ mibi aliqd̃ debet.
 Quid debet: Corona iusticie quaz reddet

mibi dñs in illa die iustus iudex. Primo
 benign⁹ pater vt erueret de lacu miserie: vt
 donaret peccata: vt liberaret de luto limi:
 postea iust⁹ iudex reddēs bñ ambulān qd̃
 p̃misit: cui p̃mo vt bñ ambularet donauit.
 Reddet g̃ iust⁹ iudex. Sed quib⁹: Qui p-
 seuerauerit vsq̃ in finē hic salu⁹ erit. Immi-
 sit in os meū canticū nouū. Qd̃ canticum
 nouū: Hymnū deo nostro. Dicebas forte
 hymnos dñs alienis: veteres hymnos: qz
 vet⁹ hō dicebat nō nouus hō. Fiat nouus
 hō: discat canticū nouū. Innouatus amet
 noua: noua quib⁹ renouat. Nā quid anti-
 qui⁹ deo q̃ est añ oīa: ⁊ sine fine: et sine ini-
 tio: Tibi fit nou⁹ redeunti: qz descēdendo
 fact⁹ eras vetus: ⁊ dixeras: Inueteraui in
 omib⁹ inimicis meis. Bicim⁹ em̃ hymnū
 deo nro: ⁊ ipse hymn⁹ liberat nos. Laudās
 em̃ inuocabo dñm: ⁊ ab inimicis meis sal-
 uus ero. Hymn⁹ est em̃ canticum laudis.
 Laudās inuoca: nō rep̃hendēs. Qui enim
 inuocas deū vt p̃mat inimicū tuū: qñ de ma-
 lo alieno gaudere vis: ⁊ ad hoc malū inuo-
 cas deū: p̃cipem cum facis malicie tue.
 Nō ergo laudās inuocas: sed rep̃hendēs.
 Talē em̃ putas deū qualis tu es. Uñ tibi i
 alio loco dicit: Hec fecisti ⁊ tacui: suspi-
 cas es inique: qd̃ ero tibi s̃ilis. Laudans g̃
 inuoca dñm: noli euz putare simlē tibi: vt
 s̃ilis fias illi. Estote em̃ sic pater vester p̃fe-
 cti: qui solē suū oriri facit sup bonos ⁊ ma-
 los: ⁊ pluit sup iustos ⁊ iniustos. Sic g̃ lau-
 da dñm: vt nolis male inimicū tuū. Et q̃stū
 eis inqs̃ veli bonū: Quātū tibi. Nō. n. de
 tuo accepturi sum⁹ vt boni sint: aut qd̃ illis
 dabit tibi minuet. Inimic⁹ tuus: qz mal⁹ ē
 inimic⁹ est: fit bon⁹ ⁊ amic⁹ erit: ⁊ soci⁹ erit:
 vt sil⁹ velis possidere qd̃ amabas: iaz frater
 erit. Laudās g̃ inuoca: hymnū dic deo tuo:
 sacrificiuz laudis ait: gl̃ificabit me. Et qd̃:
 Maior gloria erit deo: qz glorificas eum.
 Aut addim⁹ gloriā deo qñ ei dicim⁹: Gl̃i-
 fico te de⁹ me⁹: Aut sanctiorē eū facim⁹ qñ
 dicim⁹: Bñdico te de⁹ me⁹: Ipe qñ nos bñ
 dicit facit nos s̃actiores: fac nos feliciores:
 qñ nos gl̃ificat fac nos gl̃iosiores: facit nos
 honoratiores: qñ eum glorificamus nobis
 p̃dest: nō illi. Quō em̃ eū gl̃ificam⁹: Glo-
 riosuz dicēdo: nō faciēdo. Proinde qd̃ se-
 cut⁹ ait: cū dicit: Sacrificiū laudis honori-
 ficabit me: ne putares te aliqd̃ prestare deo
 offerēdo illi sacrificium laudis: ⁊ ibi est via
 inqt̃: via vbi oñdā illi salutare meū. Tides
 qz tibi p̃derit laudare deū: non deo. Lau-

a deo p̄ter ip̄m deū. Sz tu ip̄m deū tuū p̄te.
 Immo v̄o p̄tēptis alijs p̄ge ad illū: obliuī
 scēs alia memēto illi: relinquēs retro alia:
 extendere in illū. Ip̄e certe auersum corre-
 xit: ip̄e ducit rectum. Ergo sit ip̄e spes tua:
 qui ducit et perducit. Quo ducit: et quo p̄-
 ducit: Terrēne auaricie fundos querebas:
 terraz possidere cupiebas: vicinos exclu-
 debas: illis exclusis: alijs vicinis inhiabas
 et tamdiu tenebas auariciaz donec ad lit-
 tora puenires. Perueniēs ad littora insu-
 las concupiscis: possessa terra: celuz forte
 vis prendere. Relinque omnes amores:
 pulchrior est ille qui fecit celum et terram.
 Beat⁹ vir cui⁹ est nomē domini spes eius:
 et nō respexit in vanitates et insanias men-
 daces. Cū em̄ insanie mēdaces: Insania
 mendax: sanitas verax. Que vides bona
 falleris: sanus nō es: nimia febre frenetic⁹
 factus es: verū non est quod amas. Lau-
 das aurigam: clamas aurige: insanis i au-
 riga. Vanitas ē: insania mendax est. Non
 est ait: nihil melius: nihil delectabilius.
 Quid facio febrienti: Si est in vobis mise-
 ricordia: orate p̄ talibus: quia et ip̄e medi-
 cus plerūq; in desperationē conuertit ad
 eos qui circūstant lachrymātes in domo:
 qui pendent ex ore eius audire sententiā d̄
 egroto et periclitante. Stat anceps medi-
 cus: non videt bonū quod p̄mittat: timet
 malū p̄nunciare ne terreat: modestā tñ pla-
 ne iste cōcipit sententiā: Bonus deus oīa
 potest: orate p̄ illo. Quē itaq; p̄prehendā
 istoz insanozū: Quis me audiat: q̄s eozū
 nos nō miseros dicat: Quia cū eis nō in-
 sanim⁹: amississe nos putant magnas et va-
 rias voluptates in quib⁹ ip̄i insaniant: nec
 vident qz mendaces sunt. Quā illi ouū inui-
 to vel calicē salutarē porrigo: saucio: q̄mo-
 do reficiam: Quid inuenio ne inedia defi-
 ciat: et ad sanitatem perueniat: Hortor vt
 reficiat: pugnos parat: seuire vult in medi-
 cū. Et si p̄cusserit diligat: et si iniuriā fecerit
 non relinquat. rediturus est ad mentē gra-
 tias acturus. Quā multi hic cognoscūt: vi-
 dent se inuicem: et loquūtur d̄ se in ecclesia
 dei: in ecclesie sancte gremio attendūt stu-
 dia sua iam bona circa verbū dei: circa of-
 ficia et obsequia caritatis: ad frequētandū
 gregē ch̄isti nō recedere de ecclesia: vidēt
 et loquūt ad inuicē de inuicē. Quis est iste
 circūfari⁹: Quis est iste amator et lauda-
 tor illius venatoris illi⁹ histrionis: Be alio
 loquitur: et ille de ip̄o. Certe ista sunt: certe

gaudeam⁹ de talib⁹: Si gaudem⁹ de talib⁹
 nō despem⁹ d̄ talib⁹. Orem⁹ p̄ ip̄is fratres
 carissimi: inde crescit numer⁹ sc̄toz: de nu-
 mero qui erat impioz. Et nō respexit i va-
 nitates et insanias mendaces. Ille vincit
 talem: et cum vincit p̄nunciat: quāsi diui-
 nus vult esse. Affectat diuinitatem amit-
 tendo fontem diuinitatis: et sepe p̄nunci-
 at: et sepe fallitur. Quare hoc: Quia insa-
 nie mendaces sunt. Quare autē aliquādo
 pueniunt que dicunt: Ut adducant insa-
 nos: vt amando ibi speciem veritatis in-
 currant laqueum falsitatis. Retro sint: re-
 linquātur amputent. Si membra nostra
 erant mortificent: Adortificate inquit mē-
 bra vestra que sunt super terram. Sit spes
 nostra: de⁹ noster: Qui fecit omnia melior
 ē oib⁹ q̄ pulchra fecit: pulchrior ē oib⁹ q̄ for-
 tia fortior ē: q̄ magna maior ē: q̄cquid ama-
 ueris: ille tibi erit. Bisce amare i creatura
 creatorē: et i factura factorē: ne teneat te qd̄
 ab illo factū est: et amittas euz a quo et ip̄e
 factus es. Ergo beatus vir cuius est no-
 men domini spes eius: et non respexit i va-
 nitates et insanias mendaces. Forte nobis
 dicitur est: qui versu isto percussus cor-
 rigi voluerit: et quē occupauerit timor ille
 iusticie fidei: et volēs ceperit ambulare an-
 gustam viam: dicitur est nobis: ambula-
 re non durabo: si nihil expectabo. Quid
 ergo facimus fratres: Dimissuri cum su-
 mus: Sine spectaculo morietur: non sub-
 sistet: non nos sequit: Quid ergo faciem⁹:
 Bemus p̄ spectaculis spectacula. Et que
 spectacula daturi sumus ch̄istiano homi-
 ni: quem volumus ab illis spectaculis re-
 uocare: Gratias ago d̄no deo nostro: se-
 quētū versu psalmi ostendit nobis: que spe-
 ctatoribus spectare volētibus: spectacula
 preberemus: et ostendere debeamus. Ecce
 auersus fuerit a circo: a teatro: ab amphī-
 teatro: querat quod spectat: prozsus que-
 rat: Non cum relinquim⁹ sine spectaculo.
 Quid p̄ illis dabimus: Audi quid sequi-
 tur. Adulta fecisti tu domine de⁹
 meus mirabilia tua. Adiracula homi-
 nū ituebas: intēdat mirabilia dei: Adulta
 fecit d̄ns mirabilia sua: h̄ respiciat. Quare
 illi viluerūt: Aurigā laudas regentē q̄tuoz
 equos: et sine labe atq; offēsiōe currētes.
 Forte talia miracula spiritualia nō fecit do-
 minus. Regat luxuriā: regat ignauiā: re-
 gat iniusticiam: regat imprudentiā: motus
 istos qui nuniū lapsi hec vitia faciūt: regat

pmissor est donec det: cum dederit mutat
 verba: non dicit: adhuc dabo qd se daturu
 dicebat: s; dicit dedit: mutauit verbu. Qua
 re illi primo placuit hoc verbu: et qre illud
 mutauit: Quia teporis sui verbu fuit: et p
 suo tpe placuit. Qn pmittetab tuc diceba
 tur: cu aut datu est qd pmissum est: ablata
 sunt vba pmissiu: data sunt completiu.
 Sacrificia g illa tanq vba pmissiu abla
 ta sunt. Quid est qd datu est completiu:
 Corp qd nostis: qd no oes nostis: qd vti
 na q nostis oes non ad iudiciu noueritis.
 Videte qn dictu est: Christu em ille est dñs
 noster: mo loquens ex membris suis: mo lo
 quens ex psona sua. Sacrificiu inqt z obla
 tionē noluit. Quid ergo: Nos ia hoc tpe
 sine sacrificio dimissi sum? Absit Corp
 aut pfecti mibi. Ideo illa noluit vt
 hoc pficeret: illa voluit anteq hoc pfice
 res. Perfectio pmissoz abstulit vba pro
 mittēna. Na si adhuc sūt pmittēna: nodū
 impletū est qd pmissum ē. Hoc pmittetab
 quibusdā signis: ablata sunt signa pmittē
 na: qz exhibita ē veritas pmissa. In b cor
 pore sum: hui corporis picipes sum: qd
 accipim nouim: z q no nostis noueritis:
 z euz didiceritis no ad iudiciu accipiatis.
 Qui em māducat z bibit indigne: iudiciu
 sibi māducat z bibit. Perfectu em ē nobis
 corp: pficiamur in corpe. Sacrificiu z ob
 lationē noluit: corpus autē pfecti mibi.
 Holocausta etiā p delicto no pe
 tisti: tuc dixi ecce venio. Nūquid ex
 ponendū est sacrificiu z oblationē noluit:
 corp aut pfecti mibi: holocausta etiāz p
 delicto n petisti: Et q petebat ātea: Tūc di
 xi: ecce venio. Temp ē vt veniat q pmittē
 teban: qz auferunt. Et vere fratres mei at
 tendite illa ablata: hec impleta. Bet mibi
 mo gens iudaica sacerdotē: Ubi sūt sacri
 ficia illoz: Certe perierūt: certe ablata sūt.
 Nūquid tūc reprobarem ea: Reproba
 mus mo: qz si mo velis facere intēporale ē:
 no est opportunū: no cōgruit. Adhuc pro
 mitt: ia accipe. Remāsit illis quoddā qd
 celebrēt: ne oio sine signo fmanerēt. Cayn
 em maior frater qui occidit minozē fratres
 accepit signū ne qd eū occideret: sicut scri
 ptū est in Genesi. Posuit de Cayn signū
 vt nemo eū occideret. Proinde z ipa gēs
 iudea manet p oēs gentes subdita iuri ro
 mano. In ius romanū cōfluxerūt: supsti
 tōnes cōcauerūt. Postea inde ceperūt p
 gratiā dñi nri iesu christi separi. Illa vō sic

māsit cū signo suo: cū signo circūcisōis: cū
 signo azymoz sic māsit: no ē occisus Cayn:
 no ē occisus: habet signū suū. Maledict ē
 a terra q apuit os suū excipe sanguinē fra
 tris eius de manu ei. Ille em fudit sangui
 nē no excepit. Ille fudit: alia terra excepit:
 z ab ea terra q os aperuit z excepit: ille ma
 ledictus ē: z ipa terra q ore excepit sangui
 nē: ecclesia ē. Ab hac g ille maledict ē: et ille
 sanguis clamat de terra ad me. De hac em
 terra dixit dñs: Uox sanguis fratru tui cla
 mat ad me de terra. Clamat inqt ad me de
 terra. Clamat ad me: sed surd ē q sangui
 nem fudit: qz no bibit. Illi g ita sunt: tanq
 Cayn cū signo. Sacrificia vō q ibi fiebant
 ablata sūt: z qd eis remāsit ad signū Cayn
 iam pfectū ē z nesciūt. Agnū occidūt: azyma
 comedūt: Pascha nostrū imolatus est
 christu. Ecce agnosco agnū occisū: qz imo
 latus ē christu. Quid d azymis: Itaqz in
 qt diē festū celebrem: no in fermento veteri
 neqz in fermento malicie et malignitatis.
 Qndit qd sitvet fermentū. Cetus farina ē
 z acuit: sed i azymis sinceritatis z veritat.
 In vmbra remāserunt: solem glorie ferre
 non possunt. Jam nos in luce sum: tene
 mus corpus christi: tenem sanguinē chri
 sti. Si habemus nouam vitam: cantemus
 canticū nouū: hymnū deo nostro. Holo
 causta p delicto non petisti: tunc dixi: ecce
 venio. In capite libri scriptum est
 de me vt facerem voluntatē tuam:
 deus meus voluit: z legem tuam in
 medio cordis mei. Ecce ad mēbra re
 sperit: ecce ipse fecit voluntatē patris. Sed
 in quo capite libri scriptum est de illo: For
 tasse in capite libri huius psalmozū. Quid
 enim longe petamus: aut alios libros in
 quiramus: Ecce in capite libri psalmozū
 scriptum est: Beatus vir qui non abiit in
 cōsilio impiozū: z in via peccatozū no ste
 tit: z in cathedra pestilentiarū no sedit: sed
 in lege domini volūtas eius fuit: et in lege
 ei meditabit die ac nocte. **B**enē
 ciaui iusticiam tuam in ecclesia ma
 gna: Alloquit membra sua: hortat quod
 fecit vt faciant: Annūciauit: annūciemus:
 passus est ppatiamur: glorificatus ē cōglo
 rificabimur. Annūciaui iusticiam tuam in
 ecclesia magna. **O** magna: Toto orbe ter
 rarum. **O** magna: In omnibus genti
 bus. **Q**uare i omnibus gentib: Quia se
 men est Abrae in quo benedicent omnes
 gentes. **Q**uare in omibus gentib: Quia

Alia fra. i aures.

Alia fra. Holocausta p peccato no postulasti.

Alia fra. i Annūciauit.

Alia lra
t. scifi

i omnē terrā exiuit son⁹ eoz. In ecclia ma-
gna. **Ecce labia mea non phibebo**
dñe tu cognouisti. Labia mea nō phi-
bebo dñe tu cognouisti. Labia mea loquunt:
nō ea phibebo loqui. Sonāt quidez labia
mea ad aures hoim: sed tu cognouisti cor
meum. Labia mea nō phibebo dñe tu co-
gnouisti. **Aliud audit hō: aliud cognoscit**
de⁹. Ne in labijs solis esset annūciatio: et
dicere de nobis: q̄ dicūt vobis facite: que
aūt faciūt facē nolite: **Aut ipi p̄lo laudā-**
ti deū ore non corde dicere: p̄lus hic la-
bijs me honorat: cor aūt eoz longe ē a me.
sona labijs: p̄pinqua corde. **Corde em̄ cre-**
dit ad iusticiā: ore aūt p̄fessio fit ad salutē.
Qualis ille latro inuētus ē pendēs i cruce
cū dño: agnoscēs in cruce dñm. Alij nō co-
gnouerūt miracula facientē: agnouit ille in
ligno pendentē. **Erat ille cōfixus omibus**
mēbris: man⁹ clavis inherēbāt: pedes trās
fixi erāt: totū corp⁹ adiūgebāt ligno: corp⁹
illud nō vacabat ceteri mēbris: lingua va-
cabat: et cor. **Corde credidit: ore p̄fessus ē:**
Admēto mei inq̄t dñe: cū veneris i regnū
tuū: salutē suā lōge futurā sperabat: et post
lōgū temp⁹ accipe content⁹ erat. In longū
sperabat: dies nō ē dilat⁹. **Ille dixit: Admē-**
mēto mei cū veneris i regnū tuū. ille respō-
dit: Amē dico tibi: hodie mecū eris in pa-
radiso. **Hodie mecū inq̄t in padiso.** Para-
disus habet ligna felicia: hodie mecū in li-
gno crucis: hodie mecū in ligno salutis.
Ecce labia mea nō phibebo dñe: tu cogno-
uisti: ne credat corde: et p̄ timore labia phi-
beat annūciare qd̄ credidit: Sūt em̄ chri-
stiani: habēt fidē in corde: et si inter paga-
nos amarios: misere vrbanos: sordidos:
infideles: ineptos: insultatores: si exagita-
ri ceperint: qz christiani sunt: habēt i corde
fidē: et timēt cōfiteri p̄ labia: phibent labia
sua sonare qd̄ norūt: sonare qd̄ int⁹ habēt:
h̄ resp̄bēdit h̄ dñs: Qui me p̄fessus nō fue-
rit corā homib⁹: cōfundar de illo corā p̄re
meo: id est nō euz cognoscā: qz erubuit me
cōfiteri corā homib⁹: nō eū cōfitebor corā
patre meo. **Bicant ḡ labia qd̄ habet cor: h̄**
cōtra timorē habeat cor qd̄ dicūt labia: h̄
p̄ simulationē habeant labia qd̄ credit cor.
Aliqn̄. n. timor ē: et nō audef dicē: qd̄ nosti
qd̄ credis: aliqn̄ silatio ē dicē: et nō habes i
corde. **Cōsentiāt labia tua cordi tuo.** **Que**
rēs pacē adeo nbi ipi esto pacat⁹: nō sit inf-
os tuū et cor tuū mala rixa. **Ecce labia mea**
nō phibebo dñe tu cognouisti. **Quō ille**

Quid cognouit: Bñs int⁹ i corde: vbi nō
videt hō: iō et illd̄ credidit. **Ecce cor habet**
iam: habet qd̄ videat deus: nō phibeat la-
bia sua: nō phibet. **Quid em̄ dicit: Credi-**
di: p̄pter qd̄ locut⁹ sum. **Et qz locut⁹ est qd̄**
credidit: querens qd̄ retribuatur dño p̄ om-
nibus q̄ retribuit ei: adiūgit: Calicē saluta-
ris accipiā: et nomē dñi inuocabo. **Nō ex-**
horruit dñm dicentē: Potestis bibere cali-
cem quē ego bibitur⁹ sum: Cōfitemur enim
per labia quod habebat in corde: peruenit
ad passionem. **Et quia puenit ad passio-**
nē: hostis qd̄ nocuit: Mempe p̄ciosa in cō-
spectu dñi mors iustoz et⁹. **Adortes in q̄s**
pagani seuerunt: in illis hodie reficimur.
Natalē martyriū celebrem⁹: exēpla marty-
rū nobis pponim⁹. **Attendim⁹ fidē: quō in-**
uenti: quō attracti: quō steterūt ante iudi-
ces in ecclia catholica nihil habētes simu-
latiōis: cōpaginati iūctura vnitatis: p̄fessi
sunt christuz: caput qd̄ p̄cesserat: sic mēbra
sequi cōcupierūt. **Sed qui cōcupierūt: In**
tormētis patiētes: in cōfessione fideles: in
sermone veraces. **Faculabant enim in ora**
interrogantium se sagittas dei: et vulnera-
bāt ad irā: h̄ et multos vulnerauerūt ad sa-
lutem. **Hec omnia pponimus nobis: et in-**
tuemur illa: et optamus initari. **Hec sunt**
spectacula christiana: hec videt desuper
deus: ad hec hortatur: ad hec adiuvat: his
certaminibus premia proponit et donat.
Ecce labia mea non prohibebo. **Time ne**
timeas: et prohibeas labia tua. **Domine tu**
cognouisti: quia est et in corde quod sonat
et in labijs. **Iusticiā tuam non ab-**
scondi in corde meo: Quid est iusticiā
tuam: fidem meaz: quia iustus ex fide vi-
uit: vtpote interrogat sub pena persecutor
quod eis licuit aliquādo: Quid es: paga-
nus an christianus: Christianus. **Ipsa est**
iusticia eius: credidit: ex fide viuit. **Non**
abscondit in corde suo iusticiam suā: Nō
dixit apud se: Credo quidem in christum:
sed huic persecutori meo seuerenti et minan-
ti non dicam quod credidi: nouit deus in-
tus in corde meo: quia credo: ip̄e scit: quia
nō illi renūcio. **Ecce hoc dicis te int⁹ hic i**
corde: i labijs qd̄: Nō sū christian⁹. **Cōtra**
cor tuū testimoniū dicūt labia tua. **Iusticiā**
tuā nō abscondi in corde meo. **Verita-**
tem tuā et salutare tuū dixi. **Christuz**
tuū dixi. h̄ ē veritatē tuā et salutare tuū dixi
Uñ veritas christ⁹: Ego sū veritas. Uñ sa-
lutare ip̄e christ⁹: Symeon aguit infantē i

manib⁹ matris: in templo et dixit: Quia vi-
derunt oculi mei salutare tuum. Agnouit in-
fantem senex: factus in puero: puer innouatus
fide. Accepit enim responsus et dixit hoc: di-
xerat ei dominus: quia non exiit⁹ erat de hac vita:
pulsus videret salutare dei. Hoc salutare dei
bonum est: ut ostendat hominibus: sed clamet:
Ostende nobis domine misericordiam tuam et salu-
tare tuum da nobis. Salutare autem domini in om-
nibus gentibus: quia cum dixisset quodam loco:
Beatus misereatur nobis et benedicat nos: illumi-
net vultum suum super nos: ut cognoscamus in ter-
ra viam tuam: adiecit: in omnibus gentibus saluta-
re tuum. Primum dixit ut cognoscamus in terra
viam tuam: et secutus est: in omnibus gentibus saluta-
re tuum. Quasi diceret ei: que est via quam
cupis agnoscere? Homines ad viam veniunt:
numquid via venit ad homines? Via nostra ve-
nit ad homines: inuenit errantes: vocavit ad se
extra ambulantes. In me inquit ambulate et non
errabitis. Ego sum via veritas et vita: ne
diceret: ubi est via dei: ad quam regionem ibo:
quem montem ascendam: quos campos inquiram?
Via dei inquiris: salutare dei est via dei: et
vbiq^{ue} est hec: quia in omnibus gentibus salutare
tuum. Veritatem tuam et salutare tuum dixi.

Non celavi misericordiam tuam et ve-
ritatem tuam: a congregatione multa.
Ibi simus: in hoc corpore numeremur et nos:
non celamus misericordiam domini: et veritatem domini.
Tuis audire misericordiam domini: Recede a
peccati: p^{ro}donabit peccata. Tuis audire ve-
ritatem domini. Tene iustitiam: coronet iusticia.
Modo enim misericordia tibi predicat: postea
veritas exhibebit. Non enim sic est deus miseri-
cors ut iniustus sit: nec sic iustus est ut miseri-
cors non sit. Parua ne misericordia tibi est?
Non imputabit peccata omnia: male vixisti usque in
hodiernum diem: adhuc vivis: bene vivit hodie:
hanc misericordiam non celabis. Si habes miseri-
cordiam: que veritas. Congregabunt ante eum
omnes gentes: et dividet eas sicut pastor di-
vidit oves ab hedis: oves ponet ad dexte-
ram: hedos ad sinistram. Quibus quid? Venite
benedicti patris mei: percipite regnum quod vo-
bis paratum est. Hedis quid? Ite in ignem eternum:
Ibi penitentie locus non est. Quia misericordiam
dei contempsisti: veritatem senties: si autem non
contempsisti misericordiam: veritate gaude-
bis: Tu autem domine ne elonginqua-
veris misericordias tuas a me. Re-
spexit ad membra sua saucia. Quia miseri-
cordiam tuam et veritatem tuam non celavi a congrega-
tione multa: ab ecclesia unitatis orbis ter-

rari: Attende membra saucia: attende delicto-
res et peccatores: et noli removere misericor-
dias tuas. Misericordia tua et veri-
tas tua semper susceperunt me. Non au-
derem converti: nisi securus de remissione: non au-
derem perseverare: nisi securus de promissione.
Misericordia tua et veritas tua semper susce-
perunt me. Attendo quia bonus es: attendo quia
iustus es: amo bonum: timeo iustum. Amor et
timor producant me: quia misericordia et veritas
tua semper susceperunt me. Quare ipsa suscipiunt:
et ab eis oculos avertendi locus non est. Quia
circumdederunt me mala quorum non est
numerus: Quis numerat peccata? Quis
numerat iniquitates alienas et proprias? Sub
quo cumulo gemebat que dicebat: Ab oculis
meis munda me domine: et ab alienis parce
servo tuo. Parua erant nostra: imponunt alie-
na. Timeo mihi: timeo bono fratri: tolero
malum fratrem. Et sub isto cumulo quid erum?
si cesset misericordia dei: Tu autem domine
ne elonginqua veris: prope esto. Qui prope est
dominus: his qui obtulerunt cor. Longe a super-
bis: prope ad humiles. Excelsus est enim do-
minus: et humilia respicit. Sed non se putent
latere qui superbi sunt: excelsa enim a longe co-
gnoscit. Cognoscebat a longe iactantem se
phariseum subveniebat de primo confitenti
publicano: iactabat ille merita sua: et tege-
bat vulnera sua: Non iactabat ille merita: sed
offerebat vulnera. Ad medicum venerat: sci-
ebat se esse languidum: sciebat se sanandum. Ocu-
los ad celum levare non audebat: peccata percutie-
bat: sibi non parcebat ut ille parceret. Se
agnoscebat ut ille agnosceret: se puniebat
ut ille liberaret. Tales habent voces sunt: audi-
am eas pie: et amem pie: corde: lingua: omni-
bus medullis nostris habet dicam. Nemo se pu-
tet iustum: vivit que loquitur: vivit. et vitam vivat
Adhuc habet vivit: adhuc cum morte vivit: et si
spiritus vita est propter iustitiam: corpus tamen mortuum
est propter peccatum: Et corpus quod corruptum aggra-
uat animam: et deprimat terrenam habitationem sensum
multa cogitantem. Pertinet ergo ad te clamare:
pertinet gemere: pertinet proferri: non te exaltare
non te iactare: non de tuis meritis gloriari: quia
si habes aliquid gaudendum: quod est quod non acce-
pisti: Quia circumdederunt me mala quorum non est
numerus. Comprehenderunt me iniquita-
tes mee et non potui ut viderem. Est
aliquid quod videam: quod premit ut non videam?
Nonne iniquitas oculum tuum: ne istam lucem
videre posses premebat: Fortassis humor
irruens premebat: fortassis fumus: pulvis: aliquid

Alia lra.
abscodi.
cōcilio mltō.

Alia lra.
longe facias
miserationes.

iniecū: eleuare oculū saucium nō poterat ad istā lucē. Quid ergo: Cor sauciū leuabis ad dñm: Nōne p̄us sanandū est vt videas: Nōne sup̄bus inueniris cū dicis: p̄mo videā z sic credam: Nōne quis dicit: Quis em̄ visur⁹ dicit: videā z sic credam: Lucē ostēsurus sum: imo vō ip̄a lux ostēdere se vult. Cui: Leco. Nō potest: nō videt. Qñ nō videt: Brauat⁹ oculus multis peccatis. Quid em̄ ait: Cōprehēderūt me iniquitates mee: z nō potui vt viderē. Remoueant⁹ ḡ iniquitates: dimittant⁹ pctā: leuet⁹ p̄dus ab oculo: sanet⁹ qđ sauciū est: adhibeatur mordax p̄ceptū quasi colliriū. P̄ius effice qđ tibi p̄cipit: sana cor: mūda cor: dilige inimicū tuū. Et qđ diligit inimicū suū: Hoc iubet medic⁹: amarū est: sed salubre. Quid tibi faciā inq̄t: Ira vexat⁹ es vt inde saneris. Et dicit: sanato nō erit onerosum: voluptuose diliges inimicū: sanat⁹ corde: conare tu vt saner⁹ apli⁹. In tribulatōib⁹ i angustijs: i tēptatōib⁹ fort⁹ esto: p̄dura: me dici man⁹ ē: nō latronis. Ecce inq̄t p̄ceptis acceptis: z fide retenta: p̄us sicut iubes sanabo cor vt dicis: sanato corde: z mūdato corde qđ videbo: Beati mūdo corde: qñ ip̄i deū videbūt. Hoc mō inq̄t nō possum: Cōprehēderūt me iniquitates mee: z nō potui vt viderē. Multiplicate sunt super capillos capiti mei: Capillos capitis ad numeri multitudinē reuocat. Quis numerat capillos capiti sui: Multo min⁹ peccata q̄ excedūt numerū capilloꝝ. Adinuta vident⁹: sed multa sūt. P̄cauisti magna: iam nō facis adulteriū: iam nō facis homicidiū: nō rapis res alienas: nō blasphemias: nō dicis falsum testimoniū: moles iste sunt peccatoꝝ. Magna p̄cauisti: d minutis quid agis: An nō times minutas: Projecisti molē: vide ne arena obruaris. Multiplicate sūt sup̄ capillos capiti mei. Et cor meū dereliquit me. Quid mirū est si cor tuū desertū est a deo tuo: qñ se ip̄m deseruit: Quid est: cor meū dereliquit me: Nō est idoneū cor meū ad cognoscendum se: hoc dixit: Cor meū dereliquit me. Corde meo dñm volovidere: z nō possum p̄ multitudinē peccatoꝝ meoꝝ. Parū ē ne cor meū se p̄bendat. Nemo em̄ se p̄bendit: nemo em̄ de se p̄sumit. Nūquid cōprehendit corde suo cor suū Petr⁹ qui dixit: Tecū vsq̄ ad mortē ero: In corde erat p̄sumptio falsa: in corde latebat timor ver⁹: z nō erat idoneū cor ad p̄bendendū. Cor

egrotum latebat: sed medico patebat. Qđ de illo latebat p̄nūciatū est: hoc impletū ē. Nouerat in illo de⁹ qđ ip̄e in se nō nouerat qz cor eius dereliquerat eū. Cor ei⁹ latebat cordi ei⁹: et cor meū dereliquit me. Quid ḡ: Quid clamam⁹: qđ dicim⁹: Placeat tibi dñe erue me: Lanq̄ dicet: Si vis potes me mūdare. Placeat tibi dñe erue me. Dñe i adiuuādū mihi respice. Adēbra penitētia: mēbra in dolorib⁹ posita: mēbra sub ferramētis medici clamātia: sed sperātia. Dñe in adiuuādū mihi respice. Cōfundant⁹ z reuerent⁹ simul q̄ querūt animā meā vt auferāt eā. Quodā em̄ loco accusat z dicit: Aspiciēbā in dexterā z videbā: z nō erat q̄ req̄reret animā meā: id est nō erat qui me imitaret: Christ⁹ in passiōe loquit⁹. Et attendebā in dexterā: id est nō ad impios iudeos: s̄ ip̄az dexterā ad ip̄os ap̄los: Et nō erat q̄ req̄ret animā meā. Usq̄ adeo nō erat q̄ requireret animā meā: vt q̄ p̄sulerat negaret animā meā. Sed qz duob⁹ modis querit hō: aut quo fruaris: aut quē p̄sequaris: ideo b̄ alios dicit quos vult confundi et reuereri qui querūt animam meam. Sed ne sic intelligeres quō cōquerit de nōnullis q̄retibus animā suā vt auferāt eā: id est ad mortē querūt animā meā: adiecit cōfundant⁹ z reuerent⁹. Et v̄e mlti q̄sierūt aīaz ip̄i⁹: z cōfusi z reueriti sūt: q̄sierūt aīaz ip̄i⁹ et sic illis visum est abstulerūt aīaz ip̄i⁹: s̄ ille potestatem habuit ponēdi animā suā: et potestatem habuit recipiēdi animā suā. ḡ illi gauisi sūt cū p̄fusi sūt cū recepit. Cōfundant⁹ z reuerent⁹ simul: q̄ querūt aīaz meā vt auferāt eā. Cōfundant⁹ retrosū z reuerent⁹: q̄ volūt mihi mala. Cōuertant⁹ retrosum. Ne hoc in malū accipiam⁹ bene illis optat: sed vox illi⁹ q̄ dixit de cruce: P̄at ignosce illis: qz nesciūt qđ faciūt. Quare illos ḡ dicit: vt retrosum redeant: Quia q̄ añ sup̄bi erāt vt caderēt retro: humiles facti sunt vt resurgāt. Qñ em̄ añ sūt p̄cedere volūt dñm: meliores volūt esse q̄ domin⁹: Si aut⁹ retro sūt: ip̄m agnoscūt meliorē: ip̄m priorē: se posteriores: vt ille p̄cedat: illi sequatur. Proinde Petrū male sibi dantē consiliū: sic redarguit. Passurus em̄ dñs erat p̄ salute nostra: z de ip̄a passiōe que futura erat p̄dicabat: z ait Petr⁹: Absit domine: p̄pitius tibi esto: nō fiet hoc. P̄cedē volebat dñm. z siliū dare magistro. Bonū autē vt nō euz faceret prece

Alia lra.
t Cōplaceat.
t vt eruas me.
Alia lra.
t ad t me.

Alia lra.
Quertant.

dentē: sed sequēte: redi inq̄t retro sathanas. Ideo inquit sathanas: q̄ vis antecedere eum quē debes sequi: si enī retro fueris et secut⁹ fueris: iā nō eris sathanas. Quid ḡ? Sup hanc petrā edificabo eccliam meā. Cōuertant retrosū r̄ reueant: qui volūt mibi mala. Maluoli sūt qui etiā cū benedicūt: q̄ntū i corde eorū ē maledicūt. Bie alicui: esto christian⁹. Sz sis tu christian⁹. bonam rē dixit: sed non illi imputat quod dixit: sed quo aiō dixit: quō iputatus est et iudeis q̄n ille ex ceco natus fact⁹ est vidēs. cū eū p̄merent insultationib⁹ r̄ arguerent: ait illis. Nūquid r̄ vos discipuli ei⁹ vult eē? Et illi maledixerūt ei. Hoc ait euāgelista: Maledixerūt ei dicētes: Tu sis discipul⁹ eius. Illis maledicentib⁹ dñs benedixit. Fecit quod ille dixerunt: retribuit aut illis quō maledixerūt. Cōuertāt retrosū: r̄ reue reāt: q̄ volūt mibi mala. Sūt at̄ alij nō boni q̄ bona volūt: r̄ ipi cauēdi. Quō enī illi maledicūt: r̄ dicūt bona n̄ra: sed malo animo: sic multi mala n̄ra bono aiō. Hoc dico: Qui dixerit tibi: tu sis christian⁹: bonū tuū dic malo animo. Qui aut̄ tibi dixerit: tanto melior nemo sit in factis malis: quoniam laudator peccator in desiderijs aie sue: r̄ qui iniqua gerit benedicat: mala tua dic laudās. Quō ille bona tua dicebat maledicēs: sic iste mala tua b̄ndicēs: sed vtrūq̄ genus hostis fuge: vtrūq̄ caue. Ille seuit: ille blandit: vterq̄ mal⁹. Ille iracūduf est: r̄ ille in laude subdol⁹. Ille rep̄hensor est: iste laudator. Sz ille in rep̄hensōe inimic⁹ est: r̄ ille i laude subdol⁹. Caue vtrūq̄: contra vtrūq̄ ora. Qui enim orauit puertantur retrosū r̄ pfundant q̄ volūt mibi mala: respexit ad aliū genus dolose maluolū: r̄ falso b̄ndicū. Ferant cōfessionem confusionē suā: qui dicūt mibi euge euge. Laudāt falso. magn⁹ vir: bon⁹ vir: s̄rat⁹: doctus: sed quare christian⁹? Ea tua laudāt: que nobis laudari: illud rep̄hēdūt vñ gaudes. Sed si forte dicis: quid i me laudes o hō: q̄ vir bon⁹: q̄ vir iust⁹ suz: Si b̄ putas: chust⁹ me hoc fecit: ipm lauda. At ille: absit: noli tibi iniuriā facē: tu te ipm talē fecisti. Cōfundant q̄ dicūt mibi euge euge. Exultet r̄ iocundent oēs qui te querunt dñe: Non querūt me: sed querūt te: nō mibi euge euge dicūt: sed in illo r̄ in te me glorificāre vidēt: si qd habeo glorie: Qui em̄ gloriatur in dño gloriēf. Exultent r̄ iocundēt

omnes qui te querūt dñe. Et dicāt semper magnificet dñs. Quia r̄ si ex peccatore sit iust⁹: da gloriā illi qui iustificat i pium. Sive ergo peccator sit: laudet q̄ ad indulgentā vocat: sive quis iā ambulet in via iusticie: laudet qui ad coronaz vocat. Semp magnificet dñs ab his. Qui diligit salutare tuū. Ego aut̄: Cui q̄ rebāt mala: Ego aut̄ cui⁹ aiām q̄rebāt: vt auferrēt eā. Sz puerte te ad aliud gen⁹ hominū. Ego autem cui dicebāt euge euge. Egen⁹ r̄ paup su. Nō est qd i me laudetur. Biscindat ille sacco meuz: coopiat me stola sua. Cuius ergo iam nō ego: viuit aut in me chust⁹. Si viuit in te chust⁹ r̄ totum qd boni habes chust⁹ est. totū qd habebis chust⁹ ē: tu p te ipm qd es: Ego egenus r̄ paup: Ego aut̄ nō diues: q̄ nō sum sup⁹. Diues erat ille qui dicebat: Bratias tibi ago dñe: q̄ nō sum sic ceteri hoies: publican⁹ aut̄ erat paup qui dicebat: dñe ppitius esto mibi peccatori. Ille de satiritate ructabat: ille de fame plorabat. Egenus r̄ paup suz. Et qd factur⁹ es O egene r̄ paup: mendica an̄ ianuā dei: pulsa r̄ apertur tibi. Ego aut̄ egen⁹ r̄ paup sum. **Bo min⁹ curā habebit mei.** Facta in domini curā tuā: r̄ spera in eum r̄ ipe faciet. Quid tibi curatur⁹ est: quid tibi p̄sursur⁹? Habeat tui curam qui fecit te: qui habuit tui curā anteq̄ esses: quō nō habebit curā cū iam h es qd voluit vt esses: Jā em̄ fidelis es: iā ambulas in via iusticie: curaz tui nō habebit: qui facit solē suū oriri sup bonos r̄ malos: r̄ pluit sup iustos r̄ iniustos: te iam iustū ex fide viuentē negliget: deseret: dimittet: Immo vō r̄ hic fouet: r̄ hic adiuuat: r̄ hic necessaria s̄ministrat: r̄ noxia resecat. Bādo psolat vt p̄māeas: feriēdo corripit ne pereas. B̄ns curā habet tui: securus esto: ille p̄teget qui te fecit. Ab artificio tui manu noli cadere: si cecideris iā a manu artificis frangeris. Ut aut̄ p̄māeas in manu artificis: bona voluntas facit. Bie deus me⁹ voluit r̄ portabit ipse: r̄ tenebit ipse. Facta te in illū: noli putare inane esse vt q̄si p̄cipiteris. Nō ita tibi videat. Ille dixit: celū r̄ terrā ego impleo: nūq̄ tibi deest: tu illi noli deesse: tū tibi noli deesse. **Bo minus curā habet mei.** Adiuutor me⁹ r̄ p̄tector meus tu es: deus meus ne tardauer. Inuocat: imlozarat: timet: ne deficiat. Ne tardaueris. Quid ē ne tardaueris: Nisi breuati essent dies illi: non

Alia lra. t̄ mēdicus sū.

Alia lra. t̄ sollicitus est.

sed medico parat. Qd
 uicium est hoc impleri ē.
 e⁹ qd ipm leno nouerat
 querat ei. Cui⁹ laudat
 cū dicitur me. Quid ḡ?
 id dicitur. Placet
 te: Quis dicit: Si vis
 Placere dñe eue
 ad dñm mibi respice.
 mebra in dōm⁹ p̄i
 mēis medicā dā mē:
 ne nō admittā dñm respice.
 aut̄ reueant sumul
 m̄a mēa vñ auerāt eā.
 o accusat r̄ vici. Dñs
 debeat: r̄ nō erit q̄ respicit
 nō erit qui me amaret:
 loquit. Et attendat in
 dñm impioz uideos: q̄ ipz
 dñs: Et nō erit q̄ respicit
 dñs nō erit q̄ respicit
 p̄sulerat negare ami
 dō modis querit bō:
 que p̄lequane: ideo b̄
 li confundi et reuereri
 nō meam. Sed ne sic u
 querit de nō uultis q̄m
 auerāt eā: id est ad mo
 meā: ad hanc cōfundant r̄
 dñm offerūt aiā ipm: r̄ cō
 dñm aiā ipm: h̄ ille potest
 aiā suā: et potest ac
 m̄a suā. q̄ illi quāsi sū
 cū recep̄t. Cōfundant
 q̄ querit aiā meā vñ
 dñm: aut̄ retrosū r̄
 aut̄ mibi mala. Cui⁹
 h̄e hoc in malū accipit
 sed vor ill⁹ q̄ dicitur
 illis: q̄ nesciūt qd tui
 dicit: vt retrosū respice
 ui erāt vt caderēt r̄
 vt resurgāt. Qm̄ enī
 dñm: meliōz respice
 retro sū: ipm agnoscere
 ē: se postea respice
 r̄. p̄sonde p̄sonde si
 ut sic redagat p̄sonas
 salute nō dicit: q̄ p̄sona
 erāt p̄sona: q̄ p̄sona
 ar dñm: nō dicit dare me
 tē vñ aiā dñm: q̄ p̄sona

Alia lra. t̄ letet sup te querit te te. t̄ nō habet.

fieret salua ois' caro. **M**odo lectus est: de dieb' tribulationu'. Quasi eni vn' ho rogat deu: membra christi: corp' christi: vbiq' diffusu: vn' medic': vn' paup: qz r' ille pauper: qui diues paup factus est: de quo ait **Apl's**: Cu diues esset: paup fact' e: vt ipi' pauprate vos ditarem: veros paupes ditat: falsos diuites paupat. Clamat ad euz a finib' terre: ad te clamaui: cu tederet anima mea. **V**eniēt dies tribulationu': et maloz tribulatioes veniēt sicut dic' scriptura: et quātū accedit dies: augent' tribulationes. **N**emo sibi pmittat: qd euāgelium non pmittit. **F**rates mei obsecro vos: attendite scripturas n'ras: si aliqd sefellerūt: si aliquid dixerūt. r' aliter accidit q' dixerūt: **N**ecessesse est vt vsq' i finē sic fiāt oia quēadmodū dixerūt. **N**ō nobis pmittunt scripture nostre in hoc seculo: nisi tribulatioes: p'ssuras: angustias: augmēta dolor: abūdatiā tēptationuz. **A**d ista nos p'cipue parem': ne imparati deficiam': **V**e pregnantib': r' māmātib': mō audistis. **P**regnātes sunt qui spe intumescūt: māmātes aut: id est lactātes q' iā adepti sūt qd p'cupierāt. **E**tenī mulier in spe p'gnans tumet filij: nōdū videt filiū: que aut lactat amplectit' qd sperabat. **E**rgo similitudinē (vbi grā) ponam'. **B**ona est ista villa vicini: **S**i mea esset: adiungerē illā r' facerē de isto fundo r' de illo vuitatē. **A**mat r' auaritia vnitates: qd amat bonum est: sed vbi amādū sit nescit. **E**cce p'cupiuit villā primi: sed iste prim' diues ē: nō indigēs: h'ns honore: h'ns etiā potentia: a cui' forte etiā potentia tibi metuendū sit: nō de ill' fundo aliqd sperādū. **N**ihil sperās nō p'cepit: non est pregnantis anima. **S**i vō iuxta vicin' sit paup: q' vel i necessitate posit' est vt possit v'edere: vel p' mi pōt vt cogat v'edere: inijcit ocul': spaf villa: imp'gnata ē aia: sperat se posse adipisci villulā et possessionē vicini paupis. **E**t cū patit iste paup n'citatē: veit ad ditiorē vicinū suū: cui forte obsequi solet: cui deferre: cui veniētī assurgere: quē inclinato capite salutare: da mihi rogo te: patior necessitatē: virgeor a creditore. **E**t ille: non habeo mō in manib': si velit v'edere haberet. **A**gnoscim' hoc. **F**ueit in nobis: iā nō sint in nobis. **N**ōne besterno virim': et hodie viuim': **E**st corrigēdi locus: nōdū facta est illa disijctio: alioz ad dexterā: alioz ad sinistrā. **N**ōdū apud inferos sum': vbi diues ille fuit: sitiēs r' stillā desiderās.

Audiam' cū viuim': corrigamur: nō speremus res alienas: r' ipregnari tumeam': nec pueniam' ad illas: r' eas adipiscendo tanq' filios osculemur. **V**e eni pregnantibus r' māmātib' in illis diebus. **M**utādū est cor: leuandū est cor: nō h' habitādū corde. **H**ec mala regio ē. **S**ufficiat qd adhuc carne hic esse necesse est: qd nō est necesse nō fiat: sufficiat diei malicia sua: fursū corda habeam'. **S**i resurrexistis cū christo dic' fidelibus: corp' et sanguinē dñi accipientib' dic': **S**i resurrexistis cū christo: q' sursum sunt sapite: vbi chust' est i dextera dei sedēs: que sursum sūt q'rite nō que sup terrā. **M**ortui eni estis: r' vita vestra abscondita est cū christo i deo. **N**ō eni apparet qd vobis pmittū est: r' iā paratū est: sed nō videtis. **I**mp'gnari vis: hinc imp'gnare: ipsa sit spes tua: cert' erit part' tuus: nō erit abortiuus: nō tp'alis: amplecteris qd pepereris ieternū. **S**ic eni p' **E**saiā dic'it: **C**ōcepim' r' parturim' spiritū salutis. **E**rgo retro ē r' nō dat mō: sed dabitur. **Q**uāta data sūt fratres mei: quis illa nūerat scdm scripturas: **I**bi scriptū est de ecclia: r' videt quia est. **I**bi scriptū est de idolis: qz non erūt: r' videt qz nō sunt. **I**bi scriptū est qz p'dituri erāt iudei regnū: r' videt. **I**bi scriptū est de hereticis: qz futuri erant r' videt. **I**bi scriptū ē r' de die iudicij: **I**bi scriptū est r' de premio bonozū r' de pena maloz. **I**n omnib' deū fidelē iuenim': in vltimo deficiet r' fallit. **B**is curā hēbit mei. **A**diutor me' r' p'tector meus tu es: deus meus ne tardaue'ris. **N**isi minorarent dies illi: nulla caro p'duraret: sed p'pter electos breuiabūt. **B**is illi erūt tribulatiois: sed nō tam lōgū q' sperant. **C**ito illi trāsibūt: reqēs veniēs nō trāsibit: q'q' longū fieri debuit maluz pro infinito bono.

Explicit Tractatus de ps. XXXIX

Incipit Tractatus de ps. XL

Prefatio.

Quonia solēnis dies martyri illu'xit: p'pter gloriā passiois christi impator' marty'z: q' sibi nō pepcit militib' imperans pugnā: sed prior pugnauit: prior vicit: vt pugnantes exemplo suo hortaretur: r' maiestate sua adiunaret: r' pmissione coronaret: audiam' aliqd in isto psalmo qd p'tineat ad eius passionē. **C**ōmēdamus aut' sepi' nec nos piget iterare quod vobis vtile est retinere: dñm nostrū **I**esuz christū: plerūq' loqui ex se: id est ex p'sona.